

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 720
פרשת שופטים תשפ"א

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:40	20:02	18:49	ירושלים
20:38	20:04	19:06	תל-אביב
20:40	20:05	19:00	חיפה
20:39	20:02	19:06	באר שבע

דבר ראש הישיבה

תרצה!

הימים שאנחנו שרויים בהם "ימי רצון", ימים שאנו יכולים בקלות להשתוקק ולרצות את ה' - איך אדם יודע מה מקומו בעבודת ה' - בשביל מה בא האדם לעולם הזה? - למה בעל הבית התחיל להשתוקק ולהתגעגע? - ולמה הצדיק הוכרח ללכת? - למדני לעשות רצונך

הכוונה, שלפעמים הצדיק עוזב את האדם, והטעם לכך הוא שלא היה לו כלים לקבל כרגע את אור הצדיק, וזה שאנו מתרחקים לפעמים מהצדיק זה מכיוון משמיים לטובתנו בגלל שאין לנו מספיק כלים לקבל את אורו הגדול.

והכלים הם הרצונות והכיסופים, ולכן אם רוצים להתקרב לצדיק צריכים לחזק את הרצון. ויש כמה עצות לחיזוק הרצון, ובמעשה שלנו רואים שזכה להתחזקות הרצון על ידי שיחת חברים כמו שכתוב בתחילת הסיפור שעשה שיחת חברים עם הצדיק, ועל ידי כך התעורר אצלו רצון להתקרב לקדושה ולה' יתברך.

ליצור כלי מקרש עבה

וכן בעניין הנסיעה לצדיק מובא בליקוטי מוהר"ן (חלק א' תורה קפ"ה): "ועל ידי ההשתוקקות והרצון לנסוע להצדיק, נעשה רושם הכלי, כמו אמן כשרוצה לעשות כלי צריך לצייר ולחקוק מתחלה רושם וציור הכלי, ואחר כך עושה הכלי, כן בזה הרצון לנסוע נעשה הציור ורושם הכלי, ואחר כך כשבא אליו נעשה הכלי". ההכנות הרצונות והכיסופים לנסיעה יוצרים כעין בבואה של כלי, אבל הכלי עדיין לא נשלם, עד אשר זוכים להגיע לציור הקדוש שאיזי בונה בנפשנו כלי שלם ומתוקן. נמצא שגם את הכלים שהם הרצונות להתקרב לצדיק, אנחנו מקבלים מהצדיק בעצמו.

וכן מובא בחיי מוהר"ן (אות ר"מ): "שמעתי שפעם אחת היה איש אחד מאנ"ש קובל לפניו מאד על חסרון פרנסתו. אמר לו רבנו ז"ל: איני יודע איך יש לכם לב כזה לבלבל אותי בהבלי עולם הזה... כי בכל אחד מכם בלבו מדבר שממה מאין יושב, ואין שם מדור לשכינה, ואין חותר ומבקש בכל עת לעשות איזה תיקון ומקום בלבבכם להיות שם מדור לשכינה. הלא כמה יגיעות צריכין לעשות מאילן סרק עב שקורין "דמב" - לעשות ממנו כלים יפים וראויים לתשימי אדם. כמה יגיעות צריכין לזה עד שמסתתין אותו ומנסרין אותו ומתקנין אותו במעצד ובשאר כלים הצריכין לזה. כמו כן ממש יגיעות כאלו צריך אני ליגע את עצמי עם כל אחד מכם לעשות עמו איזה תיקון. ואתם מבלבלין אותי בהבלים כאלה?".

הרי שהצדיק בונה לנו את הכלים, שהם הרצונות והכיסופים, כדי שנוכל להתקרב אליו. ועלינו מוטל לקבל את האור הזה, להשתוקק ולכסוף לעבוד את ה' ולהתקרב לצדיק, וכך נזכה להארה גדולה ולהשפעות נפלאות בצינונו הק' בעזרת ה'.

ימים אלו של חודש אלו נקראים ימי רצון, דהיינו שבימים אלו ה' רוצה שנתקרב אליו ביותר, ולכן ימים אלו מסוגלים להגדלת הרצון והכיסופים לעבודת ה', לעשות תשובה שלימה עם כיסופים ורצונות חדשים.

הרמב"ם אומר: איך אדם ידע היכן מקומו ומדרגתו בעבודת ה'? הכל נמדד על פי הרצונות והכיסופים, לאמור, אפילו שכרגע אדם לא נמצא במדרגה פלונית, אבל מכיוון שחושק ומשתוקק להגיע לשם זה מעיד על מקומו האמיתי שלשם הוא שייך.

בליקוטי מוהר"ן (תורה ל') מובא דבר נפלא, שכל המניעות שבאות עלינו תמיד הם לטובתנו, ותכליתם היא להגביר את החשק והרצון וההשתוקקות לדברים שבקדושה. ועיקר הכיסופים שיש לאדם הוא זוכה אליהם דוקא על ידי התגברות המניעות.

ובליקוטי הלכות (הלכות ערב ג) כתב רבי נתן זי"ע דברים מלהיבים על מעלת ההשתוקקות והרצון לה', והנה חלקים מתוך דבריו: כי עיקר הוא הרצון, שצריך האדם להרגיל את עצמו לכסוף ולהשתוקק ולהתגעגע בכל עת לה' יתברך ולתורתו ומצוותיו, ולהשתדל תמיד שיהיו לו רצונות טובים חזקים דקדושה, אשר רק בשביל זה בא האדם לעולם הזה! וממשיך שם: כל זמן שרוצים ברצון חזק לה' יתברך - בודאי יש תקוה עדיין כי סוף כל סוף נזכה לשוב אליו יתברך באמת!

אין לי זמן עכשיו

"ב"חיי מוהר"ן" (ס' פה) מובא משל נפלא שסיפר רבינו הק' [כדרכו לספר משלים עילאיים מלאי רמזים נסתרים], על צדיק שביקר אצל בעל-בית אחד, "הווי משיחיים יחד, עד שנכנסו בתוך שיחת דברים היוצאים מן הלב, והתחיל הבעל הבית להשתוקק ולהתגעגע מאד איך משיגים ומגיעים לאיזה דבר מעלה שבקדושה".

והרמז בדברים אלו הוא שעל ידי שמדברים עם הצדיק מקבלים התעוררות לתשובה וכוספים לה', כי לפני כן כתוב שלבעל הבית היו כיסופים וגעגועים לה', ועל ידי שדיבר עם הצדיק האמת התחיל בעל הבית לקבל רצונות וכיסופים לקדושה.

ובהמשך המעשה שם נאמר שבעל הבית ביקש מהצדיק שילמדו דבר מסוים, והצדיק השיב לו: "כעת אין לי פנאי, בעת אחר אבוא אצלך ואלמדך זאת, וכעת אני צריך לילך מכאן".

שלשת הצעדים

מאוד ברורים וחזקים בנפשך. החלטה בחצי פה. בשפה רפויה ובחוסר עוצמה - כמוה כאי החלטה. צעד זה הוא לכאורה רק צעד קטן, אבל מסייע לנו ליצור הצלחות גדולות.

הצעד השני - לא לפזול החוצה

אבן יסוד ביכולת האדם להצליח היא היכולת להתמקד אך ורק בעצמו ובהישגיו. ללא השוואתם עם האנשים החברים היושבים סביבו. חייבים לבצע ההתבוננות פנימית אמיתית, לבדוק את מידת התקדמותנו במצב הנוכחי ולהשוות את עצמינו למה שהיינו לפני חודש או לפני שנה בעת הזו, ומצד שני לא לפזול לצדדים ולבחון הישגי הזולת, שזו גישה שגויה ובסוף הרסנית. האדם המתבונן שוב ושוב על צבעו הירוק של הדשא של השכן - לא יוכל להתמלא בחיזוק ובחיות ובאנרגיה שדרושה לו בכדי שיוכל להתקדם בעבודתו. גישה זו תביארו רק לקנאה אסורה, ועל ידיה יפסיד גם את מה שיש לו, כמו שאמרו חז"ל (סוטה דף ט, א), שכל הנותן עיניו במה שאינו שלו נענש בשני עונשים: א. מה שהוא מבקש אין נותנים לו. ב. מה שבידו כבר ננטל ממו.

הצעד השלישי - חוזק וגבורה

שאלו פעם את רבי אהרן מבעלזא ז"ל: פעם אנשים היו לפעמים רעבים ללחם והיו עובדים במלאכות מפרכות, ובדורנו אנשים אוכלים הרבה יותר טוב מפעם ובכל זאת אין להם כוח. אתה מדבר עם אנשים ושואל אותם: "מה המצב שלך?" והוא משיב: "אין לי כוח. אין לי כוח..." מדוע? ממה נובעת החולשה הזו?

הסביר הרבי מבעלזא, שהאדם מקבל כוח רק אם הוא מתגבר על היצר, כפי שלמדנו במשנה (אבות פ"ד, מ"א): "איזה גיבור - הכובש את יצרו". מי שמחזק את עצמו הרבה ביראת שמים יש לו כוח! רואים אנשים חלשים יושבים ולומדים עד שלוש בלילה, קמים להתפלל כוונתיקין, ויושבים ולומדים כל היום - ויש להם כוח. איך זה? הם עובדים הרבה על היצר!

איזה גיבור? מי נתן להם את הגבורה? מאיפה יש להם את הכוחות? כי הם כובשים את יצרו, יש להם שופטים ושוטרים על עצמם.

מי יתן ותעשה כן גם אתה, וכך תזכה לעלות ולהתעלות תמיד בעז"ה.

שורות אלו ברצוני להיות עם לבבך ולהתרגש יחד אתך לקראת עלייתך בשעטו"מ לשייבה הקדושה או לכתה ולשיעור החדשים.

צעירים רבים שואלים את עצמם עם כניסתם לכתה החדשה או לשייבה שרק עכשיו התקבל אליה - מהו סוד ההצלחה שלי? איך עלי לפעול בימים אלה כדי לצעוד את הצעדים הראשונים על מפתן השלב החדש בחיי? הרי כאשר בחור'ל עומד בתחילת השנה מצוי מאוד שהוא אפוף תחושת בלבול וחוסר ביטחון. טבעי הוא הדבר שבתחילת הדרך הכל חדש, הכל שונה ממה שהורגל, ולעיתים הוא ממש חסר אונים ובראשו מרצדות מחשבות: כיצד יפלט דרכו אל ההצלחה?

בן לעומת בן

מראש חודש אלול עד שמחת תורה יש לנו 52 ימים, בגימטרייה "בן". רצונך להיות בן אמיתי של הקב"ה, בן מלך? תשקיע את עצמך ותדרוש מעצמך בחמישים ושנים הימים האלה, לבנות את היסודות לעלייה אמיתית, ותהיה לזה השפעה גדולה של חיזוק להתחדשות והצלחה בכל דרך לכל השנה.

בשנה רגילה [שאינה מעוברת] ישנם חמישים ושנים שבועות, וכתוב בספרים הקדושים שכל יום מאלול הוא כנגד שבוע בשנה הבאה עלינו לטובה, אך בכדי להשיג שנה מבורכת

נדרשות החלטות נחושות. אין קיצורי דרך ההצלחה והיא גם תלויה בהרבה פרטים ונושאים, אך דע שישנם כמה דברים מרכזיים. אנו נמנה כאן שלשה מהם, שאם תאחז בהם, אם תתמיד ביישומם, אתה בדרך ההצלחה!!!

הצעד הראשון - בהירות בדרך

בתחילת השנה אתה בבחינת עומד בתחנה מרכזית. כל תניי הבא ארץ ישראל לסייר ולטייל בה מתחיל בבירורים תוך כדי שעומד בתחנה המרכזית - לאן פני מועדות? ממולו עשרות רציפים שבכל רציף ממתין אוטובוס חדיש וממוזג שלוקח את הנוסעים למחוז חפצם. למרות שהתייר הזה רוצה מאוד להכיר את כל הארץ, אבל כל זמן שלא יחליט עם עצמו לאן פניו מועדות הוא יישאר לעמוד שם ויראה שכל הבאים לטם עם מזוודותיהם יצאו כבר כפי שתיכננו לעצמם מראש אחרי בירור עם אנשי מקצוע בתחום התיירות בישראל, אבל הוא - מחוסר החלטה ברורה - יישאר לעמוד בתחנה המרכזית ויוותר בלא כלום. ההחלטה, היעדים, והמעשים צריכים להיות

מוקד המבצעים
למטטרפים חדשים:
02-623-1218

רבי נחמן יעניק
לך ולילדים שלך,
חוזק נפשי
והעצמה...

"מחבואים" עם הירח

ישראל, ואין לה ברירה. בראש מורכן היא פותחת את פיה ומונה את הפעמים שהיהודים עשו נגד מה שכתוב בה.

אבל ה' לא מוכן לקבל עדות מעד אחד. לך תביא את הלבנה, את התפילה.

והשטן מדלג במדרגות שתיים-שתיים, כולו שש ושמה, הוא בטוח שאין ללבנה מה להוסיף לאחר הדברים החמורים שהשמיעה השמש. אבל הוא לא יודע איך נראית תפילה אצל יהודי: הוא בעצם לא עושה כלום, רק משתוקק מאוד להתקרב לה, רוצה עד-כלות לפרש את כל אשר על לבו לה' יתברך, ואומר רק: "השם, שפתי תפתח. בבקשה. אני רוצה שפי יאמר את תהלתך, תעשה שאוכל לפתוח את פי בדיבורים אמיתיים ולא אשאר כאבן דוממת בעיניים משתוקקות ורוצות". לאדם מערכי לב, הוא רק מכין את ליבו, ומה' מענה לשון, ה' הוא שפותח את פיו ומכניס לו דיבורים.

והשטן מחפש, חופר, בולש, תר, מרחרחר, ו - כלום. אין לו סיכוי למצוא כלום. התפילה היא בבחינה כל כך נסתרת שהוא פשוט לא רואה מאום ולא מבין דבר. הוא רואה אדם עומד ומלמלמל ומתנדנד, ולא רואה את הלפני-זה, את היהודי שכולו מלא השתוקקות לה' ורוצה לפתוח את פיו ולגלות לפני ה' את סגור לבו עד שהקב"ה עוזר לו.

ועכשיו אנחנו יכולים לשבת בצד ולשחוק על הסטרא-אחרא, על שבדיוק בימים האלו הוא מצא לו לבא ולקטרג על הכיסופים של עם ישראל. מראש חודש אלול כבר רוב ככל היהודים רוצים כל כך להתקרב לה', ובפרט בראש השנה ויום כיפור שליבנו נשבר כל כך ואנחנו כל כך רוצים להתעלות ולגמור עם העבירות המרחיקות, ובדיוק אז השטן מנסה לחפש את הירח... שיחפש...

(לקוטי הלכות מתנהג ה-ז)

מע סיפור יפה. יפה כפול 2, כי הוא גם מעניין ומפתיע, וגם עם סוף טוב.

הסיפור מתחיל בעוד שלשה שבועות פלוס, כאשר מלך העולם יושב על כסא רם ונישא ודן את כל העולם כבני מרון. השטן מתרגש, לובש עניבה שחורה, מסרק את הבלורית וכשכולו מפיץ ריח צחנה ועוונות מגיע לבית המשפט של מעלה בבקשה לחתום את דינם של ישראל לחובה.

בפיו סיפורי זועות על עוונות ופשעים, חטאים וזדונות, מרדים ושגגות, הכל בכל ככל כל. אך הקב"ה לא מוכן לקבל: "איני מאמין לך עד שתביא עדים על המעשים הפליליים שאתה מבקש לטפול עלי בני".

השטן לא מתעצל ותוך מספר דקות חוזר עם השמש, החמה.

"על פי שנים עדים יקום דבר" אומר הקב"ה לשטן, "הבא עוד עד ואז נדבר".

הס"מ ממחר לקרוא ללבנה שתעיד לרעת ישראל, אך הלבנה מתחבאת, "בכסה ליום חגנו". לאחר חיפושים נרחבים השטן מתייאש ומרים דגל לבו, ואז השם יתברך

עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים ודן עם ישראל לחן ולחסד ולרחמים לשנה טובה ומתוקה.

סיפור נפלא שמקורו בזהר הקדוש (ח"ג רעה, א), וכמובן צופן בתוכו סודות נסתרים כפי שהזהר עצמו מגלה במעט שם. איננו מסוגלים להעמיק ולהבין עד הסוף סודות נפלאים שכאלו, אבל קצת, משהו, טעימה, מותר לנו לפרגן לעצמנו, ובמיוחד אם זה יעזור לנו להבין מה קורה לנו בימים האלו ולמה זה כל כך חשוב.

שמש זו התורה, כמו שכותב רש"י בתחילת קהלת (א, ג), והירח רומז על התפילה [מלכות, למי שקצת מתמצא באותיות הקטנות].

והנה השטן מגייס את התורה שתעיד לרעת עם

לצעירי הצאן

נפשי חמדה...

צריך האדם להרגיל את עצמו לכסוף ולהשתוקק ולהתגעגע בכל עת לה' יתברך ולתורתו ומצוותיו, אשר רק בשביל זה בא האדם לעולם הזה. ועל ידי שמדברים עם הצדיק מקבלים התעוררות לתשובה וכוספים לה', וכן על ידי הנסיעה לציונו של הצדיק.

מתוך מאמר ראש הישיבה

ראי זה פלא

367 שנים לפטירת רבינו יו"ט ליפמן הלר בעל ה"תוספות יום טוב", שב"ק ו' אלול תשפ"א - תי"ד

הבעיה החלה בכלת השמחה. כנהוג בימות עברו, הכלה ראתה את החתן רק לאחר שהוחלט שהוא יהיה בעלה, וכדרך של נשים מראהו החיצוני תפס את מבטה מאוד, ולא לטובה. החתן היה נמוך משמעותית מבני גילו, ואף בפניו לא היה יום טוב ליפמן יפה מראה. וכשהחליטה שהחתן דן אינו נאה לה - ההחלטה היתה שרירה וקיימת ולא היה ניתן להזיזה, כהחלטתו של גביר תקיף וותיק.

החתונה עוד התנהלה איכשהו, בצליעה, אך לאחריה הכלה לא הסכימה בשום אופן ללכת לביתם החדש. נעם לה יותר חדרה הישן שבבית הוריה.

מפלי שכנועים נטפו על אזנה של הכלה שהנהנה בראשה במבט אטום ומיאנה להקטיב ולהאזין. "ספר תורה יש לך בבית, תראי מה הוא חושה מאז החתונה - רק יושב בחדר הספרים ולומד יומם וליל". אך הכלה בשלה: היא רוצה חתן אחר. זה - לא; אפילו לא לראות אותו או למזוג לו קפה.

בינתיים ישב רבי יום טוב ליפמן והתענג על לימוד התורה. חסרים לו אמנם חבריו לספסל הישיבה שיתחדד עמם יחד בלימוד התורה, אך שפע הספרים שיש בבית הגביר מחפה על חסרונו, מה גם שלמדני העיר עולים להתפלל עמו בלימוד התורה.

עקב היותו שקוע בלימוד לא הבחין בחותנו שנכנס לחדר לימודו ועקב בערגה אחר לימודו המיוחד, עד שילבו לא עמד לו והוא פרץ בבכי מר. החתן נחרד לשמע בכיו של הגביר ושאלו אם יכול לעזור במשהו, וזה ענה: "איך לא איילל בראותי את בתי שהורסת את חייה בידיה ולא מוכנה להנשא לאדם נעלה כמוכם?".

רחמיו של רבי יום טוב ליפמן נכמרו. לאחר מחשבה הוא אמר לחותנו שינסה להשפיע על בתו שתכנס לחדרו ורק תפרוס מפה על שולחנו לפני ארוחת הבוקר.

גם זה לא הצליח בקלות, אך לאחר שכנועים רבים היא נכנסה כמי שכפאה שד ופרסה את המפה על השולחן, ובטרם הספיקה להימלט על נפשה ניגש חתנה ונעל את הדלת. "ברצוני לומר לך דבר סתר" הסביר.

"בטרם בואי לעולם שאלוני האם ברצוני להיות יפה תואר ואשתי תהיה מכוערת, או שמא להיפך. עניתי ואמרתי, לשם מה עלי לקבל אשה מכוערת? מוטב ואהיה אני מכוער ואשתי יפת תואר. אך אם את ממאנת להנשא אלי, לבעל המיועד לך, אולי נחליף שוב ואהיה אני היפה ואת הכעורה?... ואם אינך מאמינה לדבריי - הביטי נא במראה, ותראי את פניך שהתהפכו לרגע למכוערות ואת פני הנאות!".

בראותה כי אכן קרה כדבריו נוכחה לדעת כי איש אלוקי ניצב לפניו, ומיד התרצתה להינשא לו ולגור עמו בשלווה, באשר זיווגם מן השמים הוא.

(מקור: הגר"ג משולח ראטה בספר "לכבוד יום טוב", מתוך מגילת יוחסין מכתב-יד זקנו שהיה מצאצאי התני"ט)

עגלה מפוארת האטה בפתח הישיבה. סקרני רחוב נעמדו בהתעניינות לראות מיהו הגביר העתיד לירד ממנה, אך עוד קודם לכן קפיץ העגלון ממקום מושבו ופתח את דלת המרכבה תוך שהוא קד לאדם שישב בתוכה.

החקרנים מבין המביטים החלו לחשב את עושרו המופלג של היהודי המתנהג בשררה מופלגת שכזו, ומאי שם כבר צץ מוטק'ה הקבצן וזכה למתת הגון שביים מן השורה מגיע לאחר חמש שעות "עבודה".

הגביר נכנס אל מבנה הישיבה ומיד ניגש אל מקומו של ראש הישיבה, כשהתלמידים כלל לא מעיפים מבט לעברו. העשיר נהנה מאוד לראות את בני הישיבה, עד כמה שקועים הם בתלמודם ולא מביטים כלל לעבר הנכנס למרות הרושם המופלג שעשה בכניסתו, ופנה לומר את התרשמותו לראש הישיבה.

העשיר הופתע לראות את ראש הישיבה כלל לא מביט לעברו, וכשידו האחת מצביעה בתוך הנמרה השניה מסמנת לו לאות המתנה. אין הוא יכול להפסיק באמצע לימודו.

הגביר חישב להפע, אך במחשבה שניה נהנה עוד יותר, בהבינו כי מהנהגתו הרוממה של ראש הישיבה למדו כל התלמידים ליקר את תורתם.

רק לאחר סיום סדר הלימוד נפנה ראש הישיבה לשמוע את אשר בפי העשיר, שפתח בכובד ראש: "בתי יש לי, ברוך הוא וברוך שמו, והגיע העת להשיאה לתלמיד חכם כראוי ונהגון. שמעתי שכאן אוכל להשיג את מבוקשי. כסף לא חסר לי, וכמובן - גם לא לנושא את בתי".

ראש הישיבה לא הררה הרבה. מידי פעם מגיעים לכאן עשירים המוכנים להשקיע הרבה כדי לקבל חתן שעסקו רב בתורה ה', אשריהם ישראל, ומשום כך מסודרים בראשו התלמידים שאינם נשואים לפי מדרגתם בלימוד התורה. "גרשון שאול יום טוב ליפמן הוא שמו המלא" אמר ראש הישיבה, "ולעניות דעתי אם ימשיך בהתמדתו יהיה גדול בישראל. שכלו חריף, הבנתו עמוקה, רעיונותיו ברורים ומוחו צלול. קפוצן על המציאה בעודו פנוי".

לאחר המצלה שכזו לא נותרו לגבירנו הרבה ספקות, ולאחר שצפה עליו מספר שעות ניגש אליו וקראו להיות חתנו.

הבחור המופלג יום טוב ליפמן נפרד ממורו ורבו שהאציל עליו ברכת הדרך, ותוך מספר שבועות התקיימה בפראג חתונה מפוארת ומיוחדת, עד שאף כעבור ארבעים שנה עניי העיר היו מלקקים את שפתותיהם הצחיחות כשהיו נזכרים בשפע המזון המשובח שהוגש בה לכל דורש.

התמדה וגאונות. מצבת ה"תוספות יום טוב"

שאלה:

האם עלי להבין את הפיוטים בימים הנוראים, או שזו 'מצוות אמירה'?

לעיין בשע"ת שם שהביאו) הקל עוד יותר, ולדעתו רק תפילה חדשה שלמה יש להסדיר, כמו בימים נוראים שכל התפילה משתנה בכמה הוספות, ולא ברגלים וכדומה שרק הברכה האמצעית משתנה. אך המשנה ברורה' פוסק שלכתחילה ודאי נכון להזהר להתפלל מתוך הסיודור כל תפילה שעבר חודש מאז הפעם האחרונה שהתפללו אותה.

הרי שבמקרים הבאים לכתחילה נכון להזהר להכין את התפילה מראש או לאומרה בפעם הראשונה מתוך הסיודור: תפילת מוסף בראש חודש, ברכת הלבנה אם עבר חודש מהפעם הקודמת, 'יעלה ויבוא' בראש חודש, ועל הניסים' בחנוכה ופורים, וכדומה.

ולעניין שאלתך, כתב ה"ט"ז (שם סק"א) והובא בשולחן ערוך הרב ובמשנה ברורה, שבתפילות או פיוטים שלשונם קשה לא עוזרת העובדה שהאדם מתפלל מתוך הסיודור, אלא צריך לעבור עליהם מראש בכדי להבין את פירושם.

תשובה: חובה לעיין כבר קודם החג בפיוטים ולהבין את פירושם.

הרחב דבר:

נאמר בגמרא (ר"ה לה.) כי אדם חייב להסדיר את התפילה, דהיינו לחזור על מילות התפילה, לפני תפילתו. הגמרא שם אומרת שמדובר רק על תפילות שמזמן לזמן, כמו של ראש חודש וחגים, כי את התפילות הרגילות אדם זוכר מהפעם הקודמת אותה אמר [וכמובן כך ביום השני של ראש חודש לדוגמה, שאינו צריך להסדיר את התפילה מראש כי זוכרה מאתמול]. והדבר נפסק ב'שולחן ערוך' (או"ח סי' ק).

הרמ"א (שם) הוסיף קולא, שהחויב הוא רק באדם שמתפלל בלא סידור כפי שהיו נוהגים בעבר, אך המתפלל מתוך הסיודור לא צריך להכין את התפילה, כי הוא רואה בסידור ודאי לא יטעה (ועי' בפסקי תשובות שם אות א שגם הספרדים מקילים בכך). בשו"ת הרשב"ש (סי' קצג), ובמשנה ברורה ציין

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

לגרוס "סיפורי מעשיות"

פרסים, שהילד ידע שהוא נמצא עם אבא, הוא לא יוצא ומסתובב, וכאמור צריך להתכונן מראש בהרבה תפילה והכנה הראויה.

"אני זוכר כשאני הבאתי את הילדים שלי, זה ממש לקח לי חלקים כבדים מהתפילות ומהאפשרות שלי להשתפר על הציון כמו שצריך, אבל הבנתי שזה חינוך ואסור לי להתעלם מזה. לכן חייבים להציע מתנות, או לגרוס תהילים או סיפורי מעשיות, או שיגיד כמה 'תיקון הכללי', בונים איזה תכנית. כמובן שלא תמיד קל לעמוד בזה, אבל ברור שלבאב יש את האחריות.

"כשהאבא ידאג להכל כמו שצריך ה' יעזור, וכשה במינו הנכון הילד מבין מה עיקר ומה טפל, ואז את כל ההמולה מסביב הוא מקבל כמו זריקת חיסון, טוב שהוא רואה את זה שם ולא במקומות אחרים, הוא יודע לעמוד על שלו גם כשהכל מסביב רועש וגועש, וזה מחלחל לכל החיים."

(מגזין "ניצוץ" תשרי תשע"ט)

מ ה השיטה בעניין לקיחת ילדים קודם גיל בר מצוה לאומן?

הרה"ח הרב שמואל שטרן שליט"א: "אין ספק שמגיל שהוא יכול להגיע, אם יש את האפשרות זה לכתחילה ממש, ומכמה סיבות. גם משום הסיבה הפשוטה שילד צריך להתפלל יחד עם אבא שלו, הוא צריך לראות את האבא מתפלל, זה חלק מהחינוך. מעבר לזה, הרי מה נשאר לנו בעצם כשמתבגרים? זה הניגונים והתפילות. קשה מאוד לזכור את דף הגמרא שלמד בכיתה ה', אך את השירים והניגונים של בית אבא זוכרים, את התפילות של ראש השנה עם אבא, את החיות הנפלאה בקיבוץ הקדוש וההשתטחות על הציון הוא יזכור. לכן יש עניין ודאי להביאם.

"כמובן שעם ילדים צריכים לנקוט במשנה זהירות, חלילה לא להפקיר את הילדים. כשאבא לוקח ילדים לאומן עליו לדעת שזו משימה חינוכית לכל דבר, זה לא נופש... חייבים להתכונן, להכין לו מבצעים, ממתקים,

לנקוט במשנה זהירות. ילדים ליד הציון

פתגם השבוע

רוב הבעיות נוצרות כשמזניחים את החינוך

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

ניצוץ בר"ה

סטודיו טאטע

סטודיו ליצירת יהודית

ניצוץ בר"ה | צילום ילדים ומשפחות | מתנות ומזכרות |

tate.odell@gmail.com | 054.844.1858

הקיבוץ החל באומן

עוד ועוד מתקבים. חלק מהילדים בחיידר הזמני שהוקם באומן

נפגש בימים האחרונים עם השגריר והקונסול הכללי של אוקראינה בארצות הברית.

כידוע, באיחוד ברסלב החלו בתחילת החורף האחרון במהלכים דיפלומטיים בין לאומיים, סבוכים ומסועפים. פעולות רבות ומגוונות נעשו לאורך התקופה ואף בימים אלו, תוך השתדלות מרבית להתיר את קיום הקיבוץ הקדוש ואת הגעת המתפללים הרבים בימי ראש השנה הקדושים ברוב עם ובהדרת מלך. בפגישה השתתפו גם עסקנים נוספים ובראשם הר"ר משה דוד נירדמן שליט"א הידוע בקשריו הדיפלומטיים הענפים ברחבי העולם, והמשפיע הרה"ח ר' אברהם יצחק מערמלשטיין שליט"א.

להמשיך להתפלל

במהלך הפגישות הממושכות נידונו צדדים שונים העוסקים בתקופת ראש השנה באומן, בו רבים מאנשי הצדיק חסידי ברסלב, מגיעים ממקומות שונים ברחבי העולם על מנת לזכות ולהשתתף בריבוי הבתים בקיבוץ הקדוש סמוך לציונו של רביה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א באומן.

במפגשים אף עלו נושאים שונים העוסקים בנקיטת דרכי הזהירות המרביים תוך יענות לדרישות החוקים ויישום תקנות הבריאות ותוך מתן דגש על החשש מהתפשטות נגיף הקורונה במהלך תקופת ימי ראש השנה. הצדדים דנו בדרכי הסברה אודות שמירה על החוקים ותקנות הבריאות תוך שמירה על דרישות החוק האוקראיני במהלך השהות באומן ובאוקראינה.

ככל חסידי ברסלב ממשיכים להתפלל ביתר שאת וביתר עוז ללא הפסקה, שאכן נזכה כולנו כאחד גם בשנה זו להתקבץ ללא שום מניעות על הציון הקדוש בראש השנה הקרוב.

בימים אלו אנו נמצאים כשלושה שבועות לפני קיבוץ ראש השנה תשפ"ב, והעיר אומן הולכת ומתמלאת באלפי חסידי ברסלב שחוששים שחלילה יתקלו בשערים סגורים כפי שהיה שנה שעברה. רבים לא ממתנינים ומיום ליום עוד מאות חסידי ברסלב מכל רחבי העולם ובפרט מארץ הקודש מזדרזים להגיע לאומן לקראת הקיבוץ.

צרכים מרובים

בשנה זו, עקב ריבוי האנשים שהגיעו מוקדם כשיחד עמם משפחות שלמות ומספר רב של ילדים בכל הגילאים השוהים במקום במשך שבועות שלמים, אהל ההכנסת אורחים של הרב פדר שליט"א החל לפעול כחדש לפני ראש השנה בבניין המפואר של הכנסת האורחים המוצב בסוף רחוב בלינסקי (מתחת לציון הקדוש), מעבר לכביש היורד לכיוון הנהר. הכנסת האורחים החלה לפעול כבר ביום רביעי כ"ו אב לרווחת הציבור כלל אנשי שלומינו שעלו והתקבצו לקראת ימי הקיבוץ הקדוש.

כמו כן נפתח באומן תלמוד תורה חדש בשם 'תורה ותפילה' לכלל הילדים השוהים באומן בתקופה זו, משבוע זה ועד סמוך לראש השנה. הת"ת הוקם תוך ימים ספורים בסיוע אנשי חיל וחסד שכל אחד תרם את חלקו ובכך הושלם הפאזל והת"ת פועל במתכונת מלאה.

הת"ת מנוהל ע"י אברכים מנוסים ומלמדים יר"ט, ולומדים בו לימודי קודש מתוך אוירה טובה ושמחה, דפי עבודה והעשרה, פעילויות ומשחקים. הלימוד מלווה בפרסים, הפתעות, הפעלות וטיוילים למשוך את ליבם של הילדים ללימוד התורה. והוא מתקיים בבית הכנסת 'חזון עובדיה' (של שיינר).

ממשיכים לפעול

אנשי שלומנו בכל רחבי העולם מביטים בדאגה ובתפילה אל עיר הגעגועים בתקווה שיוכלו גם הם להצטרף לקיבוץ ללא שום מניעות, זאת כאשר החל מיום רביעי פרשת שופטים ג' אלול - אוקראינה נוספה בישראל לרשימת המדינות שכל השבים מהם, לרבות מחוסנים ומחלמים, יחויבו בבידוד. את הבידוד ניתן לקצר לשבעה ימים, בכפוף ל-2 בדיקות קורונה (אחת לאחר הכניסה לבידוד ואחת החל מ-24 שעות לאחר הכניסה לבידוד) ואישור משרד הבריאות. החשש הוא שמיום ליום יתגברו ההגבלות של משרד הבריאות בארץ ישראל על הנסיעה לאוקראינה, וגם השנה ינסו להגביל את החסידים מלהגיע לאומן.

במקביל, י"ר איחוד ברסלב באומן הרב נתן בן נון, עדיין מנהל מערכת מורחבת ורבת זרועות למען קיום הקיבוץ הגדול בימי ראש השנה באומן, כשבין השאר

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

להזמנות:
02-6289761
052-7679638

ספרו החדש של הרה"ח שמואל שטון שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב